

Com hi hem arribat.

No ho han fet els turistes. No ho han fet els nouvinguts. A cada pas, algú va prendre una decisió. Aquí diu qui.

Anys 2010

Les cases es tornen pisos turístics.

Un pis llogat a turistes per nits rendia molt més que un pis llogat a un veí. Els lloguers van pujar més on hi havia més Airbnb.

Ho va decidir: propietaris i inversors. No els visitants.

2010-2014

Prou llicències turístiques noves.

Barcelona les va deixar de concedir a Ciutat Vella el 2010, i a tota la ciutat el 2014.

Ho va decidir: l'Ajuntament de Barcelona.

2019

Els lloguers temporals són un nínxol.

Prop del 2% dels contractes nous. Sense topall per esquivar, no hi havia cap motiu per dir temporal a una casa.

Març 2024

Es topen els lloguers.

Un pis a Gràcia anunciat a 1.550 € al mes tenia un topall legal de 700 €.

Ho va decidir: la Generalitat.

2024

Els pisos turístics tenen data de final.

Totes les llicències s'acaben el novembre de 2028. Els tribunals ho han avalat.

Ho va decidir: l'Ajuntament i la Generalitat.

2024-2025

El forat: els lloguers «temporals».

Fora del topall i fora del dret a quedar-se de 5 a 7 anys. Un 62% més en un any; el 28% dels contractes nous a mitjan 2025.

Ho va decidir: propietaris, i les agències que redacten els contractes.

1 de gener de 2026

La llei el tanca.

Els lloguers temporals entren al topall. Només en queda exempt l'ús real de vacances. Una finalitat falsa es pot multar amb fins a 900.000 €.

Ho va decidir: el Parlament de Catalunya.

Març 2026

L'etiqueta passa a «de vacances».

El 72% dels anuncis encara són «temporals». Als nouvinguts se'ls demana un «motiu», i paguen prop d'un 17% més per m².

Ho va decidir: propietaris i agències.

Juliol 2026

Inspecció, amb comptagotes.

3 multes per saltar-se el topall, 654 expedients oberts. Cap multa per pisos buits en tres anys.

Ho va decidir: la Generalitat.

Octubre 2026

Es retenen pisos.

Les associacions de propietaris diuen que molts propietaris mantindran pisos fora del mercat fins que el Congrés voti el 12 de novembre.

Ho va decidir: els propietaris i les seves associacions.

Ara

Mai al carrer, mai a casa.

Els nouvinguts passen d'un contracte curt al següent, amb una fiança i uns honoraris nous cada vegada. Els veïns de sempre queden fora del mercat de lloguer. I a uns i altres els diuen que la culpa és de l'altre.

El que passi ara ho decidim nosaltres.

Cada pas va ser una decisió. A totes s'hi pot dir que no.

Escaneja per veure la cronologia completa, amb totes les fonts. veiavei.com/mites.html

